

1 de maig 2013

Contra els acomiadaments, les retallades socials i laborals i la corrupció

Any rere any s'està fent evident la fal·làcia ben orquestrada pels nostres governs, els banquers i grans empresaris i els seus mitjans de comunicació que la crisi és un fet conjuntural, passatger, sempre "l'any següent hi haurà creixement", perquè cada any les mesures que prenen contra els sectors assalariats i sectors de la ciutadania els desmenteixen i posen en evidència que ens trobem davant una crisi del sistema i que els ajustaments continuaran sent durs.

Les polítiques econòmiques i socials d'ambdós governs busquen transferir les rendes públiques i del treball cap al capital. En aquest sentit, les últimes reformes laborals n'estan sent un bon exemple: afavorir l'atur i la precarietat laboral, provocar la reducció generalitzada dels salaris, transferir els costos de la crisi de les empreses a les arques públiques. Un seguit de mesures complementades per altres com entregar serveis públics a la gestió privada, reduir els costos laborals i de recursos en els serveis públics, retallar les prestacions socials i endurir per al futur les condicions d'accés a una pensió contributiva tot

provocant alhora la minva del seu futur salari. Aquestes mesures, entre d'altres, conformen un magnífic exemple de polítiques neoliberals destinades a carregar el pes de la crisi sobre els treballadors i les treballadores.

En aquest sentit conculquen els drets socials i laborals conquerits mitjançant anys de lluites socials, mentre fan polítiques a mida de les necessitats d'acumulació de capital dels grups financers, bancs i grans empreses.

El creixement de l'atur i la precarietat, la caiguda salarial generalitzada i la davallada i pèrdua de les prestacions socials, estan provocant centenars de milers de desnonaments i dificulten, quan no ho impedeixen, accedir al jovent a un habitatge digne tot transformant la crisi econòmica en una veritable crisi social que deixa a l'estacada milions de persones, amb dificultats per arribar a finals de mes i satisfer les necessitats bàsiques.

A més, continuen les polítiques de privatització i la mercantilització dels serveis públics, especialment en sectors com la sanitat, l'educació, la justícia,

l'aigua, la cultura, l'energia o el transport, els serveis socials..., amb l'excusa de pagar el dèficit i el deute públic a la banca.

Les dones pateixen brutalment l'impacte de la crisi, discriminació al mercat laboral, taxes d'atur i precarietat més elevades i carreguen amb el pes de la debilitat dels mecanismes de l'Estat del benestar, a causa del desigual repartiment del treball domèstic i l'atenció de persones depenents. L'ascens de la dreta difon concepcions reaccionàries sobre la família, la sexualitat, les opcions sexuals, i el paper de la dona a la societat i amenaça amb retallar drets com el de l'avortament, encara legislat de forma molt limitada.

Tot arrodonit per un increment sense precedents de la corrupció política. La professionalització de la política, els seus lligams cada cop més estrets amb el món empresarial i les polítiques neoliberals han generalitzat la corrupció en molts àmbits diferents, tal com fan evident els escàndols que han esclatat aquests últims mesos. La corrupció, lluny de ser un problema causat per actituds individuals mogudes per l'avarícia, és una conseqüència del model econòmic implementat als darrers anys, basat en l'especulació i la desregulació.

En definitiva, una crisi trampa, una estafa financera que es continua nodrint a costa dels nostres salaris, estalvis, impostos, pensions, habitatges i prestacions socials, sanitàries, educatives...; és a dir, a costa dels nostres drets socials i laborals, tot condemnant a milions de persones a l'atur i a l'exclusió social i restringint les llibertats democràtiques per reprimir la resposta social a les seves polítiques i retornar-nos a la submissió amb limitació progressiva dels drets d'expressió, informació, manifestació, organització i negociació col·lectiva..., conquerits des de la lluita per les organitzacions populars formades per persones treballadores.

Paral·lelament, des dels governs s'afavoreixen polítiques que fan possible garantir i augmentar les taxes de beneficis d'empresaris i banquers, els culpables de la crisi, amb els diners públics i les rendes del treball, per a la qual cosa es canvien

normatives, es fan lleis arbitràries i, si fa falta, se salten la llei directament. La indefensió dels sectors assalariats és absoluta.

Només el sentiment de col·lectivitat, el reconeixement que els problemes que patim no són només individuals sinó comuns a tots, poden frenar aquestes mesures antisocials i establir les bases per començar a recuperar el que, per dir-ho gràficament, ens estan robant. La nostra força resideix en la unitat com a persones treballadores perquè aquesta unitat fa possible realitzar accions de pressió a través de la mobilització.

El fracàs de les polítiques de concertació social practicades per les dues grans centrals sindicals ha contribuït poderosament als retrocessos dels drets socials i laborals. L'assumpció en la pràctica de les reformes laborals, els acords de pensions, els pactes amb Foment, CEOE, etc., són un indicatiu de cessió sindical de conquestes socials i en l'organització del treball, que no deixen cap altra alternativa que la mobilització laboral i social.

I és que aquest Primer de Maig, davant les mesures antisocials dels governs central i autonòmic, ha de tenir un significat clar de recuperació de l'esperit de lluita i sacrifici, d'unitat, de solidaritat, de la determinació de les persones treballadores que, al llarg de la història, han aconseguit reivindicació rere reivindicació, lluita rere lluita, les condicions de treball i la qualitat de vida digna que amplíssims sectors assalariats hem arribat a gaudir.

La IAC no té dubtes: l'únic camí possible és resistir, lluitar, avançar. Hem de fer d'aquest Primer de Maig un dia per recuperar la memòria de tots els sacrificis que han costat els avenços socials, un dia per refermar al carrer la nostra voluntat de lluita contra les mesures antisocials i un dia per aixecar el cap amb orgull i dignitat enfront dels continus atacs als nostres drets i llibertats com a persones treballadores i ciutadanes.